

5 söndagen i fastan

Tom Hardts postilla, tredje årgången

Predikotext: Luk. 22:31–38.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna söndag står under rubriken "Försonaren". I både evangelium och predikotext hör vi Jesus under den vecka, som föregick hans död, ställa sig och sin förestående död under Gamla testamentets löften om försoningen. När Jesus förkastas och korsfästs, blir han enligt evangeliets ord den i Gamla testamentet utlovade hörnstenen, "av Herren har den blivit detta och underbar är den i våra ögon". Jesus är alltså inte i egentlig mening ett offer för människors ondska, utan han är Guds eget offer, Guds Lamm, på vilket det kommande Guds rike vilar, och där han för trons ögon skall vara stor och underbar i sin död, som öppnat himmelens port. Mot dessa Jesu ord dagen efter intåget i Jerusalem svarar predikotexten, hans bibelutläggning på skärtorsdagsnatten mellan instiftelsen av altarets heliga sakrament och ångestsvetten i Getsemane: "Ty jag säger eder att på mig måste fullbordas detta skriftens ord: 'Han blev räknad bland ogärningsmän.' Ja, det som är förutsagt om mig, det går nu i fullbordan." Så vet Jesus, att han är förutsagd av Gud genom profeten Jesajas ord: "han utgav sitt liv i döden och blev räknad bland överträdare, han som bar många synder och bad för överträdarna." Så undervisar Jesus ännu några få timmar före sin död lärjungarna om den sanna, rätta innebörden av vad som skulle ske, om att här våra synder försonas. När Jesus säger till S:t Petrus i den stunden: "Jag har bett för dig, att din tro icke må bli omintet", menar han just tron på ordet om försoningen, på Jesajas' undervisning om hur Jesus "utgav sitt liv i döden." Det är denna S:t Petri tro, som talar många år senare i S:t Petri första brev, där aposteln utlägger försoningen med orden från Jesaja: "genom hans sår haven I blivit helade." (1 Petr. 2:24) Alldeles innan anknyter aposteln också till det psaltarord, som Jesus utlagt i dagens evangelium, och skriver: "Och kommen till honom, den levande stenen, som väl av människor är förkastad, men inför Gud är 'utvald och dyrbar.'" (1 Petr. 2:4) Ja, denna Jesu undervisning kom till nytta redan strax efter pingst, då S:t Petrus i sin predikan kunde säga: "Han är 'den stenen som av byggningsmännen' – av eder själva – 'aktades för in-

tet, men som har blivit en hörnsten'. Och i ingen annan finnes frälsning; ej heller finnes under himmelen något annat namn, bland människor givet, genom vilket vi kunna bli frälsta." (Apg. 4:11) Så ser vi, hur Jesu bön för S:t Petri tro gått i fullbordan, och hur S:t Petrus kunde uppfylla Jesu befallning: "Så styrk dina bröder." Detta styrkande av vår tro sker fortfarande, och vi låter oss i dag styrkas genom att betänka, att

- I. Jesus såsom Försonaren är trons kärnpunkt,
- II. tron på Jesus såsom Försonaren utsätts för Satans raseri,
- III. tron på Jesus såsom Försonaren bär riklig frukt.

I. Jesus såsom Försonaren är trons kärnpunkt.

Den kristendom, som inte har Jesus såsom Försonaren i sitt centrum, är ingen kristendom. Den är då bara mänsklig religion, som med hjälp av några stycken av Guds Lag i nedslipat skick söker erbjuda en frälsning genom Lagen. Det är tyvärr vad som oftast erbjuds oss under den kristna religionens namn. Jesu predikoinstruktion låter annorlunda, då han på påskdagen säger: "Det är så skrivet, att Messias skulle lida och på tredje dagen uppstå från de döda och att bättring till syndernas förlåtelse i hans namn skulle predikas bland alla folk". (Luk. 24:46 f). Det är försoningens budskap, som pekar på den försoning, som kommer av Jesu död, på den rättfärdighet, som han ikläds genom sin uppståndelse, som erbjuds oss genom hans namn i Ordet och sakramenten. Ett sådant evangelium är det enda, rätta, sanna evangeliet, om vilket det är skrivet; "det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror." (Rom. 1:16) Detta evangelium låter sig ensamt omfattas av tron, kan ensamt bli föremål för förtröstan, är det enda, som skänker en Guds gåva. All mänsklig förkunnelse måste ställa krav och villkor, fordrar vår handling och är nödvändigtvis därför ett ovisshetens, misströstans och osäkerhetens budskap. Bara Jesus såsom Försonare skänker "Guds rätta nåd." (1 Petr. 5:12)

II. Tron på Jesus såsom Försonaren utsätts för Satans raseri.

Dagens evangelium visar oss, hur Guds eget folk vänder sig bort från Jesus och så förlorar sin utvaldhet, den förlust, som strax innan fått Jesus att över fikonsträdet uttala den symboliska förbannelsen: "Aldrig någonsin mer skall frukt växa på dig." (Matt. 21:21) Detta motstånd mot evangelium är dock en kräftsvulst, som på ett hemlighetsfullt sätt sträcker sina tentakler in också i Jesu egen lärjungaskara. Jesu säger ju; "Simon, Simon! Se, Satan har begärt att få eder i sitt våld, för att kunna sälla eder som vete." Denna Satans makt riktar sig just mot försoningen, som vi hör av S:t Petri ord inför Jesu lidandeförkunnelse: "Bevare dig Gud, Herre, ingalunda får detta vederfaras dig." (Matt. 16:22) Det är då som Jesus omedelbart igenkänner sin motståndare och till S:t Petrus säger: "Gå bort Satan, och stå mig icke i vägen, du är för mig en stötesten, ty dina tankar äro icke Guds tankar, utan människotankar." (Matt. 16:23) Kristendomen utan försoning är inte bara människotankar, som om den blott saknade Guds kraft, utan den är satanisk, ett verktyg för den, som "går omkring såsom ett rytande

lejon och söker vem han må uppsluka. Stån honom emot, fästa i tron." (1 Petr. 5:9)

III. Tron på Jesus såsom Försonare bär riklig frukt.

Till Satans konststycken hör, att han gärna framställer religionen utan försoningen, kristendomen utan kors, som mer praktiskt inriktad, som ivrande för goda gärningar, som mer medmänsklig. Jesus lär tvärtom. Där han och hans försoning avvisas, finns ingen frukt att hämta för vingårdsmannen. Denna världens religion bär ond frukt, och S:t Paulus säger: "Men köttets gärningar äro uppenbara." (Gal. 5:19) Slutorden i dagens evangelium visar på rätta förhållandet: "Därför säger jag eder att Guds rike skall tagas ifrån eder, och givas åt ett folk som bär dess frukt." Där ordet om Jesus såsom Försonare tagits emot, där Gud givit barnskapetets Ande för Jesu Kristi skull, där Herrens Ord och sakrament hålls i ära, är inget ofruktbart, öde och torrt land. Där finns "Andens frukt" (Gal. 5:22), som visar evangeliums kraft, som står under Guds välsignelse.

Amen.